

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1953 m.

gruodžio

20

SEKMADIENIS

Nr.150(960)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Informacinis pranešimas apie Lietuvos KP CK VIII plenumą — 1 pusl.
2. Tarybų šalyje — 1 pusl.
3. J. KALININAS. Ką rodo dviejų kolūkių palyginimas — 2 pusl.
4. S. VAINAUSKAS. Blogai dirba klubas-skaitykla — 3 pusl.
5. V. JURŠIENĖ. Pagerinti miesto Tarybos nuolatinių komisijų veiklą — 3 pusl.
6. D. RODA. Liaudies gerovei — 3-4 pusl.
7. Daugiau dėmesio arkliams — 4 pusl.
8. S. IVANOVAS. Tarpautinė apžvalga — 4 pusl.
9. Liaudies demokratijos šalyse — 4 pusl.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS apie Lietuvos KPCK VIII plenumą

Įvyko Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto VIII plenumas.

Plenumas apsvarstė šiuos klausimus:

1. Dėl eilinio Lietuvos Komunistų partijos VIII suvažiavimo sušaukimo. Pranešėjas — Lietuvos KP CK sekretorius A. Sniečkus.

2. Dėl mokyklinio jaunimo idėjinio-politinio auklėjimo. Pranešėjas — Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirminko pavaduotojas K. Preikšas.

3. Dėl kultūrinio-buitinio darbo žmonių aptarnavimo pagerinimo.

Pranešėjas — Lietuvos respublikinės profesinių sąjungų tarybos pirminkas B. Baranaukas.

Apsvarstytais klausimais plenumas priėmė atitinkamus nutarimus.

Lietuvos KP Centro Komiteto VIII plenumas nutarė sušaukti 1954 metų vasario 10 d. eilinį Lietuvos Komunistų partijos VIII suvažiavimą su sekančia dienotvarka:

1. Lietuvos KP Centro Komiteto ataskaitinis pranešimas.
2. Lietuvos KP Revizijos komisijos ataskaitinis pranešimas.
3. Lietuvos KP Centro Komiteto rinkimai.
4. Lietuvos KP Revizijos komisijos rinkimai.

Kovingai ruoštis pavasario sėjai

Vienas iš svarbiausių uždavinių, iškeltų dabar žemės ūkio darbo žmonėms, yra pasiruošimas pavasario sėjai. Siekiant sekančiais metais gerai įvykdyti pavasario sėją, reikia iš anksto ir rūpestingai ruoštis jai.

Tokie kolūkiai, kaip Stalino vardo, „Lenino atminties“, „Naujo kelio“ ir eilė kitų, skiria rimtą dėmesį pasiruošimui pavasario sėjai. Čia išskirti visi javai ir sudaryti sėklų fondai, sparčiai vykdomas vasarinių kultūrų, daugiamečių žolėtų sėklų valymas. Sėkmingas inventorizacijos atlikimas padėjo laiku surinkti inventorių iš laukų, nustatyti, kokio remonto reikalinga kiekviena mašina ar padargas, ir pradėti jų remontą. „Lenino atminties“ kolūkyje sparčiais tempais vyksta įvairių mineralinių trąšų gabenimas, Stalino vardo kolūkyje prasidėjo komposto gamyba ir rengiamasi durpių išvežimui laukų tręšimui.

Be tokiuose kolūkiuose, kaip P. Cvirkos vardo, „Spalio“, „Kutuzovo vardo“ ir kituose, įsigalėjo netinkama nuomonė, kad ligi sėjos pradžios dar daug laiko ir nėra ko skubėti ruoštis jai. Vasarinių kultūrų sėklų čia dar nesu-pilta nė 30 procentų, lėtai vyksta jų valymas, nors šie kolūkiai turi visus galimus sparčiais tempais vykdyti sėklų valymą. Taip, P. Cvirkos vardo kolūkyje sėklų valymui naudojamas tik vienas fuktelis ir vienas trijeris, bet ir tie dirba paeiliui, o du fukteliai neveikia. Didesnė darbo jėgos dalis nieko nedirba. Šiuose kolūkiuose nepradėtas ir inventoriaus remontas, jis labai lėtai suvežamas prie kalvių, o dalis jo išmėtyta po kolūkiečių

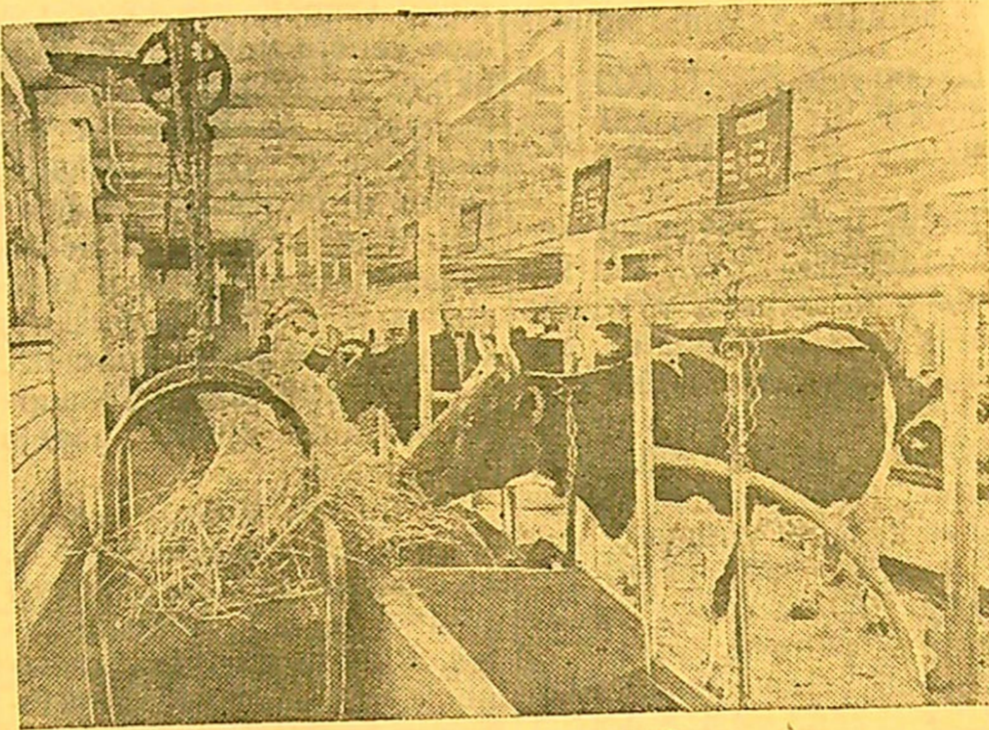
kiemus ir net po laukus.

Ypatinai bloga rajono kolūkiuose mineralinių trąšų iš-pirkimo ir išvežimo padėtis. Kalinino vardo ir „Raudonojo Spalio“ žemės ūkio artelės visiškai neišperka mineralinių trąšų. Vietinės trąšas jos irgi labai blogai išnaudoja. Tvirtuose pilna mėšlo, bet apie jo išvežimą į laukus dar tik kalbama. Daugumoje kolūkių dar nepradėta ruošti durpės trąšai, o taip pat rinkti pe-lenus, paukščių mėšlą ir kitas vietines trąšas, turinčias didelę reikšmę didinant vasari-nių kultūrų derlingumą.

Daugumoje žemės ūkio artelių nesudaryti pasiruošimo pavasario sėjos laikotarpiui planai, neišaiškinta invento-riaus padėtis, kalviamis ne-duota konkrečių užduočių re-montuojant inventorių. Dėl to kolūkių valdybos dirba aklai, nežinodamos, ką jos konkrečiai turi daryti, kad sutiktų pavasario sėją gerai pasiruošusios.

Išskyrus Stalino vardo, „Naujo kelio“ ir „Lenino at-minties“ kolūkius, dar nė viena žemės ūkio artelė ne-vykdo pasiruošimo durpių-pūdinio puodeliams gaminti, neruošia inspektų daržovių daigams auginti.

Pasirengimas pavasario sė-jai — svarbiausias kolūkių uždavinys šiuo metu. Kol-ūkių valdybos, partinės or-ganizacijos, kolūkių agrono-mai turi visą savo dėmesį sutelkti į spartesnę ir rūpes-tingesnę pasiruošimą sėjai. Reikia taip suplanuoti darbą ir paskirstyti darbo jėgą, kad būtų užtikrintas visų pasi-ruošimo sėjai darbų savalai-kis atlikimas. Tai bus sėk-mingas pavasario sėjos įvyk-dymo laidas.

Tarybinis ūkis „Lesnyje poliany“ — vienas iš pirmaujančių Maskvos srityje. Čia mechanizuoti visi daug darbo reikalaujantieji procesai, pastatyti ir gerai įrengti tvartai. Sumanios gyvulių priežiūros dėka gyvulių augintojai pastėkė vidutinį pieno primelžimą iš kiekvienos karvės daugiau kaip po 5.500 kilogramų per metus.

Nuotraukoje: melžėja M. P. Ivanova šeria karves. N. Kulešovo nuotr. (TASS—ELTA).

Gausus derlius — didelės pajamos

Gausiausią cukrinių runke-lių derlių Armėnijoje išaugi-no Kirovskano rajono Saraa-ukis gavo 540 tūkstančių rublių ir 26 tūkstančius kilogra-mų smulkaus cukraus. (TASS—ELTA).

Nauja kietų vasarinių kviečių veislė

Krasnokutsko selekcijos stoties moksliniai darbuoto-jai išvedė naują kietų vasa-rinių kviečių veislę „Dme-lianopus 2556“. Stoties se-lekcininkai pasiekė nepaprast-ą šių kviečių atsparumą sausrai. Gamybiniai išbandy-mai kolūkiuose, atlikti 112 hektarų plote, patvirtino duo-menis apie šios kietųjų kvie-čių veislės perspektyvumą. Naujoji veislė pasižymi stam-biais grūdais ir geromis ke-pimo savybėmis. Ji žymiai padidins derlių.

Filmai apie geriausius tarybinius ūkius

Naujaisiais metais į šalies ekranus bus išleista eilė pil-no metražo filmų, pasakojan-čių apie geriausius šalies ta-rybinius ūkius. Tarybiniai žiūrovai susipažins su Kras-nodaro krašto pavyzdiniu sėklininkystės ūkiu „Kuban“, su veislininkystės tarybinio ūkiu „Omskij“, kur išvesta labai produktyvi Sibiro juodmargių veislė. Specialus

filmus bus skirtas patyrimui, sukauptam auginant gausius daržovių derlius Pamaskvio Gorkio vardo tarybiniame ūkyje. Numatyta taip pat leisti techninius filmus iš atskirų žemės ūkio gamybos šakų. Be to, bus sukurta mokomų-jų filmų serija apie naujas žemės ūkio mašinas. (TASS—ELTA).

Pasaulinis Arkadijaus Vorobjovo rekordas

Sverdlovskėje vyksta šalies sunkumų kilnojimo pirmeny-bių komandinės varžybos. Antrame klasikinės tikrovės pratime — štangos rovimė dviem rankomis — puikų re-zultatą pasiekė pasaulio čemp-onas, nusipelnęs sporto meistras sverdlovskietis Arka-dijus Vorobjovas (Rusijos Federacijos pirmoji koman-da). Pirmuoju ėmimu jis iš-rovė 130 kilogramų svorio

štangą ir paprasčė uždėti re-kordinį svorį — 140 kilogramų 500 gramų. Tai 500 gramų viršija pasaulinį rekordą, pri-klausantį Amerikos sportininkui. Tarybinio sportininko mėginimas pasibaigė puikia pergale. Svoris buvo paim-tas. Pasaulinis štangos rovi-mo dviem rankomis pussun-kio svorio atletams rekordas priklauso Tarybų šalies spor-tininkams! (TASS—ELTA).

Specialistai atvyko į MTS

15 dienų anksčiau, negu pernai, įvykdė ketvirtinį trak-torių, kombainų ir kitų ma-šinų remonto planą Stalino srities Družkovkos MTS me-chanizatoriai. Tai nemažas nuopelnas specialistų, kurie, partijos pašaukti, atvyko dirbti į mašinų-traktorių stotį. Lapkričio pradžioje mašinų-traktorių stotyje buvo tik vie-nas specialistas su aukštuo-ju mokslu, o dabar jų yra 15. Specialistai naujoje vietoje buvo svingingai sutikti. Jie gavo gerus butus, sklypus nuosaviems namams statyti, buvo aprūpinti kuru ir daržo-vėmis, jų šeimų nariams pa-dėta susirasti darbą pagal specialybę. (TASS—ELTA).

126 milijonai rublių premijų-priedų

Kamenec-Podolskio srities kolūkiai žymiai viršijo cuk-rinių runkelių derlingumo planą. Cukraus fabrikams nuo kiekvieno hektaro pristatyta beveik 60 centnerių runkelių daugiau, negu pernai.

Voločisko rajono kolūkiai išaugino kiekviename iš 6200 hektarų po 265 centnerius runkelių — tiek, kiek TSKP XIX suvažiavimo direktyvose numatyta penkmečio pabai-gai. Piniginės pajamos pa-lyginti su praeitais metais pa-didėjo 15 milijonų rublių.

Kamenec-Podolskio cuk-raus tresto įmonės baigė pi-niginis atsiskaitymas su runkelius auginančiais kol-ūkiais. Už fabrikams pristaty-tus runkelius jiems išmokė-ta 213 milijonų rublių, tame skaičiuje 126 milijonai rublių premijų-priedų. Be to, kol-ūkiams išduodama 123 tūk-sančiai centnerių cukraus. (TASS—ELTA).

Kolūkinio sieninio laikraščio

600-asis numeris

Beveik prieš dvejus metus Čkalovo vardo žemės ūkio artelės (Sachnovščina, Char-kovo sritis) žemdirbiai prad-ėjo leisti sieninį dienraštį „Pirmyn, į komunizmą“. Jo redakcinė kolegija nusibrėžė sau tikslą kasdien kelti aikš-tėn darbo trūkumus, skleisti pirmųjų patyrimą.

Išėjo 600-asis laikraščio numeris. Jo puslapiuose daž-nai pasisako kolūkinės gamy-bos pirmūnai. Čkalovo vardo žemės ūkio artelės pavyzdžiu sieniniai dienraščiai leidžiami 44 rajo-no kolūkiuose ir MTS. (TASS—ELTA).

Ką rodo dviejų kolūkių palyginimas

Stalino vardo ir J. Žemaitės vardo kolūkiai turi beveik vienodą žemės plotą. Pirmo kolūkio bendras plotas sudaro 1620 ha, antro — apie 1700 hektarų. J. Žemaitės vardo kolūkis turi daugiau 240 ha ariamos žemės, 27 ha pievų, be to, ir pati žemė šiame kolūkyje žymiai geresnė, negu Stalino vardo kolūkyje.

J. Žemaitės vardo žemės

1953 metų pajamos
iš laukininkystės
iš gyvulininkystės
iš viso

ūkio artelė pranašesnė ir darbo jėgos atžvilgiu. Kiekvienam darbingam kolūkiečiui čia tenka vienu hektaru ariamos žemės mažiau kaip kad Stalino vardo kolūkyje.

Sugretinant šiuos dalykus, išskyla mintis, kad J. Žemaitės vardo žemės ūkio artelės visuomeninis ūkis turi būti labiau išsivystęs. Tačiau žemiau pateikiami skaičiai rodo priešingai:

Stalino vardo kolūkis	J. Žemaitės vardo kolūkis
60.000 rub.	11.000 rub.
80.000 „	46.000 „
140.000 „	57.000 „

Šie skaičiai rodo, kad nepaisant visų turimų pranašumų, J. Žemaitės vardo žemės ūkio artelės ūkis davė beveik tris kartus mažiau piniginių pajamų, negu Stalino vardo žemės ūkio artelės ūkis.

Kas liečia derlingumą, tai abiejuose kolūkiuose padėtis nepatenkinama. Ligi šiol abiejuose kolūkiuose vis dar gaunami žemi derliai. Tačiau ir čia pirmąja Stalino vardo kolūkis.

Nežiūrint nepalankių oro sąlygų, žiemkenčių derlingumas Stalino vardo kolūkyje siekė 5,6 cnt, o vasarinių kultūrų — 8—10 cnt iš hektaro. Bulvių vidutiniškai nukasta po 120 centnerių iš hektaro. Gi J. Žemaitės vardo kolūkis vos gražino žiemkenčių sėklas, o vasarinių gavo vos po 4,6 centnerio iš hektaro. Negausus ir bulvių derlius. Jų gauta tik po 70 centnerių iš hektaro.

Kodėl Stalino vardo kolūkis, turėdamas blogesnes sąlygas už J. Žemaitės vardo kolūki, vis dėlto pasiekė žymiai geresnių rezultatų?

Svarbiausia tai įvyko dėl to, kad čia ūkis tvarkomas planingai, su perspektyva i ateitį. Kolūkio agronomui V. Gruslytei padedant, čia įvesta teisinga sėjomaina. Ypačingą dėmesys skiriamas sėklų paruošimui. Visos sėklos beicuojamos. 300 ha žemės buvo apsesta oru apšildyta sėkla, o 48 ha buvo apsesti Jarovizuota sėkla. Sėjama vien veislė sėkla. Šiais metais kolūkio laukams patrešti panaudota 360 tonų mineralinių trąšų, o taip pat 1240 tonų mėšlo ir 200 tonų darpių-mėšlo komposto.

Tiesa, ir čia pavasario sėjos uždelsimas ir tai, kad sėja daugiausia buvo vykdoma aparų pavasarį, žymiai sumažino vasarinių kultūrų derlių. Bet šiais metais padėti tvirti pamatai būsimųjų metų derliui. Žiemkenčių sėjos planas žymiai viršytas, visi žiemkenčiai buvo pasėti ligi rugsėjo 20 dienos į gerai įdirbtą ir patrešią dirvą.

Stalino vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai drąsiai įdiegia priešakines agrotechnikos priemones. Šiais metais buvo taikomas kvadratinis-lizdinis bulvių sodinimo būdas, kas žymiai padidino jų derlių.

Gi J. Žemaitės vardo žemės ūkio artelėje 3—4 metai iš eilės tame pačiame sklype sėjamos tos pačios kultūros, dėl ko dirva labai nuallnta. Visi pavasario sėjai skirti žemės plotai buvo suartę tik pavasarį, dėl arimo uždelsimo buvo praleisti geriausi sėjos terminai. Šiais metais pavasario sėja vyko nuo balandžio 21 dienos ligi birželio 10 dienos. Žiemkenčių šį rudenį kolūkis pasėjo tik pusę ir tai labai pavėluotai. Sėja daugiausia buvo vykdoma rankiniu būdu. Sėklos kondicija ir geresniu jos paruošimu sėjai čia niekas nesirūpino. Dirva beveik nebuvo tręšiama. Visiems pasėliams patrešti buvo viso panaudota apie 27 tonas mineralinių trąšų. Mėšlo buvo išvežta visai mažai. Taj ir yra svarbiausios žemo derlingumo priežastys J. Žemaitės vardo kolūkyje.

Dar žymesnis yra gyvulininkystės rodiklių skirtumas:

Stalino vardo kolūkis	J. Žemaitės vardo kolūkis
14	8
6	3
20	10
1300 litrų	675 litrai
793 kg	200 kg
12	5
2,8 t	1,9 t
52 t	10 t
200 cnt	160 cnt

Iš šios lentelės matyti, kad Stalino vardo kolūkyje yra žymiai daugiau gyvulių, žymiai

didesnis jų produktyvumas, gyvuliai labiau aprūpinti pašarais, negu J. Žemaitės

vardo žemės ūkio artelėje. Tai yra dėl to, kad visuomeninė gyvulininkystė yra Stalino vardo kolūkio valdybos dėmesio centre, kad sudaromos visos sąlygos sparčiam gyvulių skaičiaus augimui ir jų produktyvumo kilimui.

Čia vadovauja gyvulininkystės fermoms ir jas aptarnauja kvalifikuoti specialistai, kurie pažįsta ir myli savo darbą. Štai jau daugiau kaip 2 metus Stalino vardo kolūkyje stambių raguočių fermos vedėju dirba J. Grauža, baigęs Antalieptės žemės ūkio mokyklą. Meizėjos A. Vitkauskaitė ir B. Kasinskaitė, kurios dirba fermoje daugiau kaip 3 metus, baigė trimečių zootechninius kursus. Iš kiekvienos iš 11 karvių, priskirtų kiekvienai iš jų, jos primelžė po 1300 litrų pieno. Sukauptas patyrimas žymiai padėjo joms darbe.

Po du metus dirba ir kaulininkės O. Stunžėnaitė ir S. Aleknaitė, iš kurių mokosi dirbti ir jaunesnės kaulininkės. Rūpestingai prižiūrdamos gyvulius, gerai ruošdamos pašarą šėrimui, jos pasiekė žymių laimėjimų. Daug padėjo joms ir tai, kad kolūkis nuolat rūpinasi ne vien pašarais gyvuliams, bet taip pat aprūpino juos šiltomis, gerai įrengtomis patalpomis.

Statybinės brigados brigadininku dirba komunistas E. Sokolovas, kuris baigė kolūkių statybininkų kursus. Šiuo laiku brigada baigia statyti 180 vietų karvidę, kurioje įrengtos automatinės girdyklos, stato tipinę kaulidę, o taip pat grūdų sandėlį ir kitus visuomeninius pastatus.

Visai kitokia padėtis J. Žemaitės vardo kolūkyje. Čia nėra gerų gyvulininkystės patalpų, nėra pašarų virtuvių, pašarai gyvuliams ruošiami blogai. Silpna pašarų bazė stabdo gyvulininkystės išvystymą. Pagaliau ir tie turimi negausūs pašarai ištekčiai genda ir iššvaistomi, nes laikomi blogose daržinėse, išduodami fermos darbuotojams be jokios apskaitos ir kontrolės. Pašarai sušeriami daugiausia neparuošti.

Fermos darbuotojų dauguma dirba čia tik po 2—3 mėnesius ir neturi reikiamo patyrimo. Kolūkio valdyba nesirūpina jų kvalifikacijos pakėlimu. Agrozootehiniai kursai kolūkyje įsteigti tik šiais metais, bet jų darbas paliktas savieigai, nes ligi šiol įvyko tik vienas užsiėmimas, kuriame nedalyvavo

net ir pusė klausytojų. Darbuotojai nesuinteresuoti darbu. Kai kuriose fermose kolūkiečiai dirba paeiliui. Žinoma, esant tokioms sąlygoms negalima pasiekti aukšto gyvulių produktyvumo, o tuo pačiu ir įvykdyti gamybinių normų.

Kolūkyje žema ir darbo drausmė. Jeigu Stalino vardo kolūkyje nėra nė vieno darbingo kolūkiečio, neišdirbusio darbdarinių minimumo, tai J. Žemaitės vardo kolūkyje jo neišdirbo 37 žmonės.

Blogai organizuojamas darbas. Net darbymečio metu darbas čia pradamas ne anksčiau 10—11 valandos, o baigiamas 5—6 valandą vakaro. Brigadininkai neskiria kolūkiečių į darbą iš vakaro, nes dažnai ir patys nežino, kaip paskirstyti darbo jėgą, nes dirba be jokio plano, laukdami kolūkio pirmininko drg. Leonovo nurodymų. Todėl čia visada uždelsiami darbai, prileidžiami dideli nuostoliai nuimant derlių.

Visai kita darbo organizavimo padėtis Stalino vardo kolūkyje. Brigadininkų darbas gerai suplanuotas, kolūkiečiai iš anksto gauna tikslus uždavinius ir gali racionaliai organizuoti jų vykdymą. Todėl ir darbo našumas žymiai didesnis.

Stalino vardo ir J. Žemaitės vardo kolūkių pastekimų ir gamybinės veiklos analizė rodo, kad ir J. Žemaitės vardo kolūkis turi visas galimybes likviduoti atsilikimą ir išelti į priešakinius. Reikia tik imtis priemonių pagerinti vadovavimą ūkiui, drausmei sustiprinti, reikia dirbti su perspektyva, plačiau įdiegti priešakines agropriemones.

Abiejų kolūkių darbo analizė rodo taip pat, kad tiek viename, tiek antrame kolūkyje dar yra daug neišnaudotų galimybių bei resursų, kuriuos panaudojus būtų galima artimiausiu laiku pasiekti didelių laimėjimų vystant visuomeninę gyvulininkystę ir keliant kolūkiečių materialinę gerovę.

Kolūkių valdybų, partinių organizacijų, visų kolūkiečių uždavinys — remiantis Tarybinės vyriausybės teikiama žemės ūkiui milžiniška pagalba, pasiekti, kad būtų išnaudoti visi vidiniai resursai, ir šiuo pagrindu per artimiausius 2—3 metus užtikrinti tokį visuomeninio ūkio išvystymo lygį, kurio reikalauja TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimas.

J. K a j i n i n a s

„Lietuvos TSR istorija“

Lietuvos TSR Mokslų akademijos Istorijos ir teisės institutas išsiuntė šalies mokslininkams, respublikos aukštosiosioms, vidurinėms ir pedagoginėms mokykloms, partiniam ir tarybiniam aktyvui naujai išleista rusų kalba „Lietuvos TSR istorijos“ pirmojo tomo maketą su pasiūlymu siųsti savo pastabas bei atsiliepimus.

Lietuvos TSR istorijos kursas leidžiamas trimis tomis. Pirmasis tomas apima laikotarpį nuo seniausių laikų iki 1861 metų. Didelę reikšmę ruošiant Lietuvos istorijos kursą turėjo nuo 1948 metų atlikti archeologiniai kasinėjimai įvairiose respublikos vietovėse. Instituc ruošiami antrasis ir trečiasis tomai apims laikotarpį nuo 1861 iki 1917 metų ir nuo 1917 metų iki mūsų dienų. (ELTA).

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Nesąžiningas pardavėjas

„Naujo kelio“ kolūkio parduotuvė labai retai teatidaro. Parduotuvės vedėjui drg. Ragauskui nesvarbu, kad atėję ko nors nusipirkti kolūkiečiai turi jo laukti ištisas valandas. Tik vienos rūšies prekės—degtinės visada galima nusipirkti. Drg. Ragauskas ją nemažais kiekiais palieka pas gyvenantį prie krautuvės pilietį Dainį, gi pats užsiimtinėja asmeniškais reikalais.

„Naujo kelio“ ir aplinkinių kolūkių kolūkiečiai reikalauja, kad parduotuvės vedėjas sąžiningai eitų savo pareigas.

J. K u z m a

Patenkinti skaitytojų poreikius

Eilėje Zarasų rajono apylinkių gyvena daug lenkų, kurie nori skaityti išleidžiamą lenkų kalba laikraštį „Czerwony standard“. Bet Zarasų rajono kultūros skyriaus vedėjas drg. Radzivilovas, matyti, užmiršo apie tai arba tiesiog laiko nereikalingu įtraukti į rajono klubų-skaityklų aprūpinimo spauda 1954 metams planą laikraštį „Czerwony standard“. Tokiu būdu Turmanto, Smalvų ir Tilžės gyventojai neturi galimumo skaityti laikraštį klube-skaitykloje savo gimtąja kalba.

Drg. Radzivilovui reikia ištaisyti klaidą ir patenkinti gyventojų poreikius.

E. P r o k o p u k a s

Agrotechnikos kursuose

Apie 20 „Tarybinio artojo“ kolūkio narių lanko agrotechnikos kursus. Kursams vadovauja kolūkio agronomas drg. Vozgelevičius. Užsiėmimuose dėstomos žinios tampriai sielamos su kolūkio gyvenimu. Klausytojai užstėmimus lanko aktyviai, gerai įsisavina žinias. Kaip geriausius klausytojus reikia pažymėti A. Vaikutytę, K. Dambrauską, J. Zinkevičių.

S. J u š k ė n a s

Trumpai

Daugiau kaip 800 kilogramų linų apdirbta P. Cvirkos vardo kolūkyje. 500 kg pristatyta valstybei.

L. L a m a n a u s k a s

Vakarą rengia Degučių septynmetės mokyklos mičurininkai. Vakarų programoje—pjesė „Užimtas žmogus“ ir tautiniai bei plastiniai šokiai.

S. D a i n y s

Reguliariai aplanko kilnojamas kinas „Tarybinio artojo“ kolūki. Paskutinį kartą kolūkiečiai matė filmą „Aktorė“.

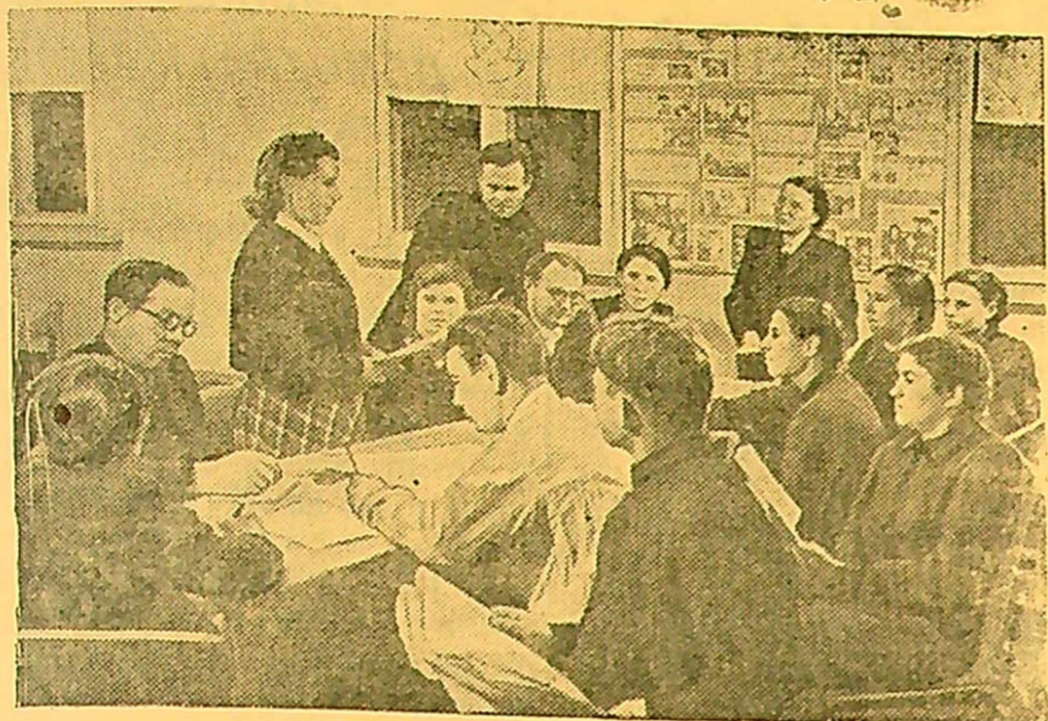
J. N o v a t o r o v a s

Gerai vyksta spaudos platinimas Zarasų I vidurinės mokyklos IX „a“ klasėje. Visi mokiniai prenumeruoja laikraščius sekantiems metams.

J. P ū ž a s

Tarybinė statyba

Pagerinti miesto Tarybos nuolatinių komisijų veiklą

KOSTROMOS SRITIS. Kostromos rajono „Spalio 12-osios“ kolūkyje TSKP istorijai nagrinėti ratelyje užsėmimo metu.

L. Porterio nuotr.

(TASS).

Blogai dirba klubas-skaitykla

Kai nuo šių metų birželio mėnesio „Raudonojo Spalio“ kolūkiui klubas-skaitykla pradėjo vadovauti A. Strelcovaitė, kolūkiečiai, ypač jaunimas, kalbėjo:

—Mergina darbšti, energinga. Tikrai galėsime kultūringai praleisti laisvalaikį...

Deja, A. Strelcovaitė kolūkiečių lūkesčių nepateisino.

Per šešetą darbo mėnesių A. Strelcovaitė nesugebėjo suorganizuoti nė vieno savi-veiklos ratelio pasirodymo, literatūros vakaro, knygų aptarimo, nesurengė nė vienos paskaitos, garsinio laikraščio skaitymo. Klubas-skaityklos vedėja pamiršo apie TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimą „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“ aiškinimą.

Abejingai ji žiūri ir į sieninę spaudą. Paskutinis klubas-skaityklos sienlaikraščio „Bolševikinis žodis“ numeris išleistas dar lapkričio mėnesį. Sienlaikraščio medžiaga nekovinga, atitrūkusiu nuo kol-

ūkio gyvenimo. Nors į redakciją sudėti įeina 5 žmonės, tačiau paruošiant sienlaikraščio medžiagą, išleidžiant jį dažniausiai dalyvauja tik 1–2 asmenys.

A. Strelcovaitė dirba be plano, dėl to nesusivokia, ką reikės artimiausiu laiku klube-skaitykloje organizuoti, kokį darbą atlikti.

Šiuo atžvilgiu kaltas ir darbo kultūros skyrius. Jo darbuotojai nė karto neatsilankė į „Raudonojo Spalio“ kolūkiui klubą-skaityklą, nekontroliavo jos darbo ir tuo pačiu neteikė jai konkrečių nurodymų.

Klubo-skaityklos vedėja, ramiai sėdėdama skaitykloje ar namie, kas mėnuo laukia algos, o kolūkiečiai jau kelintus metus laukia, kada pagerės kolūkyje kultūrinis-masinis darbas. Drg. Strelcovaitė algą gauna reguliariai, o kolūkiečių kultūriniai poreikiai tebėra pamiršti.

S. Vainauskas

Zarasų miesto Darbo žmonių deputatų taryba pirmojoje savo sesijoje sudarė 6 nuolatines komisijas, kurios turėjo padėti Tarybai pagrindinėse jos veiklos šakose. Taip buvo sudarytos vietinės pramonės, finansų-biudžeto, prekybos, liaudies švietimo, sveikatos apsaugos ir komunalinio ūkio nuolatinių komisijų.

Beveik 10 mėnesių praėjo nuo pirmosios sesijos ir tuo pačiu nuolatinių komisijų sudarymo dienos. Per tą laiką miesto Taryba ir jos vykdomasis komitetas priėmė eilę svarbių sprendimų, įgyvendino kai kurias priemones, skirtas tolesniam miesto darbo žmonių materialinės gerovės ir kultūrinio lygio kėlimui.

Kaip gi padėjo Tarybai ir vykdomajam komitetui šiame darbe nuolatinių komisijų?

Reikia pažymėti, kad nuolatinių komisijų veikla iki šiol tebėra silpna. Tiesa, paskutinįjį ketvirtį suaktyvino savo darbą komunalinio ūkio nuolatinių komisija. Ji vykdo visas savo darbo plane numatytas priemones. Komisija jau patikrino butų valdybų Nr.1 ir Nr.2 darbą paruošiant butus žiemai, miestui pirties darbą, dviejų piliečių skundus. Šį mėnesį dar numatyta patikrinti viešbučio „Aušra“ darbą. Jeigu komisija būtų taip aktyviai dirbusi visą laiką, ji būtų galėjusi suteikti miesto Tarybai ir jos vykdomajam komitetui žymiai didesnę paramą tvarkant komunalinį ūkį.

Tik po vieną joms skirtų sričių veiklos patikrinimą šiais metais padarė prekybos ir finansų-biudžeto nuolatinių komisijos. Tenka pažymėti, kad į jų nurodytus trūkumus buvo laiku reaguota, imtasi priemonių jiems pašalinti.

Dar silpnas yra liaudies švietimo ir vietinės pramonės

komisijų darbas. Pirmoji dirba be plano, kartais pradėto darbo nebaigdama, kaip pavyzdžiui, buvo su kultūros namų darbo tikrinimu. Antroji tik sudarė planą, gi jo vykdymą visai pamiršo. O juk tos komisijos turėjo suteikti vykdomajam komitetui rimtą pagalbą gerinant liaudies švietimo ir vietinės pramonės darbą.

Sveikatos apsaugos nuolatinių komisijoje esantieji deputatai apsiriboja tik dalyvavimu sesijose. Komisija visiškai neveikia, tuo tarpu mieste yra sanitarijos-higienos taisyklių pažeidimų, dar per mažą kovojama už švaros palaikymą.

Nuolatinių komisijų dirba atitrūkusiai nuo Tarybos ir jos vykdomojo komiteto darbo. Klausimus Tarybos sesijoms bei vykdomojo komiteto posėdžiams jos ruošia labai retai. Pvz., III sesijoje buvo svarstomas vaikų darželio darbas. Liaudies švietimo nuolatinei komisijai tai iš anksto buvo žinoma, bet ji nepatikrino padėties vaikų darželyje ir negalėjo šio klausimo sesijoje giliau nušviesti.

Vienas svarbiausių nuolatinių komisijų uždavinių yra aukščiau stovinčių organų sprendimų bei potvarkių, o taip pat miesto Tarybos ir jos vykdomojo komiteto sprendimų bei potvarkių vykdymo kontrolė, masių organizavimas keliamiems uždaviniams įvykdyti. Bet užtenka tik pažvelgti į miesto Tarybos nuolatinių komisijų darbo planus, vykdomas priemones, ir galima įsitikinti, kad nuolatinių komisijos šiuos uždavinius atlieka nepatenkinamai.

Štai II sesijos buvo priimtas sprendimas „Dėl miesto darbo žmonių kultūrinio-buitinių sąlygų tolesnio pagerinimo ir miesto sutvarkymo“. Šio sprendimo punktai

liečia visas Tarybos veiklos sritis, tuo pačiu liečia ir visų nuolatinių komisijų darbą. Bet nė viena nuolatinių komisija savo posėdyje neapsvarstė jos darbą liečiančių sprendimų punktų vykdymo, nepadėjo Tarybai įgyvendinant sprendime numatytas priemones. Tas pat ir su sprendimais, liečiančiais atskiras Tarybos veiklos sritis.

Neįvairūs ir komisijų darbo metodai. Jos apsiriboja tik pavaldžių įmonių ir įstaigų darbo tikrinimu bei pranešimais sesijose. Visai nepatinkuojama pasitarimai su aktyvu, pasikalbėjimai su gyventojais.

Iš kitos pusės tenka pažymėti, kad mažą pagalbą nuolatinių komisijoms teikia ir miesto DŽD Taryba. Tiesa, šiemet buvo apsvaistyti klausimai apie komunalinio ūkio, prekybos ir biudžetinės nuolatinių komisijų darbą. Pirmosios dvi po to savo darbą pagerino. Reikia manyti, kad šios priemonės panaudojimas galėjo padėti gerinant ir kitų nuolatinių komisijų darbą. Deja, ši priemonė daugiau nebuvo panaudota. Retai rengiami nuolatinių komisijų pasitarimai su vykdomojo komiteto darbuotojais, kuriuose būtų suderinami darbo planai, nuolatinių komisijos gautų instrukcijas, galėtų pasidalyti darbo patyrimu.

Nuolatinių komisijos gali ir turi suteikti miesto Tarybai rimtą pagalbą visose jos veiklos srityse. To pasiekti jos galės nuolat besigilindamos į joms pavestą darbo sritį, pritraukdamos į darbą platų aktyvą, panaudodamos įvairius darbo metodus. Miesto Taryba ir jos vykdomasis komitetas irgi turi daugiau domėtis nuolatinių komisijų darbu, teikti joms kasdieninę paramą.

V. Juršienė

LIAUDIES GEROVEI

Poeto Teofilio Tilvyčio poemoje „Usnynė“ randame jaudinančius žodžius, apibūdinančius Lietuvos liaudies gyvenimą buržuazijos valdymo metais.

Kentėjo kantriai liaudis
alkana —
Jos darbu tuko Žižkus ir
Putna.

Užsvilino žiema šalta,
sausa,
Dar sniego daug, o duona
jau visa...

Daug tokių šiurpių palyginti netolimos praeities vaizdų randame lietuvių rašytojų knygose. Gyvi tie vaizdai ir mūsų prisiminimuose: daugiau kaip dvidešimt metų tęsėsi buržuazijos viešpatavimas; kapitalistai negailestingai išnaudojo darbininkus; dvarininkai ir buožės smaugė darbo valstiečius; bevilniška buvo darbo inteligentijos padėtis... Bet visa tai — negrįžta-

moje praityje. Kaip diena nuo nakties skiriasi šviesu tarybinis gyvenimas Lietuvoje nuo tamsos praeties.

Visa tai norisi prisiminti ir pabrėžti žiūrint į nenuilstamą Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimąsi liaudies gerove. Ryškus to pavyzdys — pastarojo laikotarpio partijos ir vyriausybės nutarimai. „Ypačiai svarbi komunistinės statybos programos sudėtinė dalis yra praktinis išsprendimas uždavinio — sukurti mūsų šalyje žemės ūkio produktų gausumą galingos socialistinės industrijos, kaip vadovaujančios jėgos liaudies ūkyje, pagrindu“ — kalbėjo drg. N. S. Chruščiovas TSKP CK rugsėjo Plenumo.

Gyvenimo tikrovė parodė, kad nėra tokių darbų, kurių nepajėgtų atlikti partija, tarybinė liaudis. Palyginti su 1924-25 ūkiniais metais mūsų šalyje pramoninės pro-

dukcijos išleidimas padidėjo 29 kartus. Šiais metais Tarybų Sąjungoje bus pagaminta: medvilninių audinių — 5 milijardai 300 milijonų metrų, arba 34 procentais daugiau, negu 1940 metais; vilnonių audinių — daugiau kaip 200 milijonų metrų, arba 70 procentų daugiau, negu 1940 metais; o šilkinų audinių, palyginti su tais pačiais metais, bus pagaminta 400 milijonų metrų, t. y. 5 su viršum karto daugiau. Šiais metais prekių pardavimas mūsų šalies gyventojams yra 22 procentais didesnis, negu perėjais metais.

Tarybinė vyriausybė, po karo panaikinusį kortelių sistemą, jau 6 kartus iš eilės sumažino valstybines mažmenines kainas plataus vartojimo prekėms. Iš tikrųjų, nėra nė vienos šeimos, kuri nepajustų savo biudžete žymaus palengvėjimo.

Tarybų Lietuvoje, kaip ir

visoje mūsų neaprepiamoje šalyje gyvenimas darosi šviesesnis ir gražesnis visose srityse. Jeigu buržuazijos valdymo metais Lietuvoje buvo apie 120 pramonės įmonių, tai tarybiniais metais pastatyta ir atstatyta visa eilė didelių fabričių bei gamyklų. Pokariniais metais Tarybų Lietuvos pramonės produkcijos gamyba padidėjo 90 procentų.

Visiškai kitaip pradėjo gyventi mūsų darbininkai. Štai, padarykime trumpą ekskursiją į Vilniaus priemiestį — Antakalnį, kur pastatytas naujas darbininkų miestelis. Naujoje Šilo gatvėje stovi dviaukščiai namai. Darbininkas-statybininkas I. Strelčiūnas pasakoja:

—Jeigu tokie namai būtų pastatyti, sakysime, prieš penkiolika metų, tai, eidamas tuomet pro šalį, galėtum nedvejodamas sakyti: „Čia gyvena ponai“... O dabar — kita padėtis: gyvename mes, eiliniai darbininkai...

Tokius vaizdus matome žvelgdami į darbininkų gyvenamuosius kvartalus.

Iš pagrindų keičiasi ir mištas „Usnynė“ poemoje lietuviškasis kaimas. Apie tai spaudoje pasisako patys naujojo, kolūkinio kaimo valstiečiai. Socialistinis kaimas nenutrūkstamai gauna broliškių tarybinų respublikų paramą mašinomis, trąšomis. Per du pastaruosius metus traktorių skaičius respublikoje padidėjo 3 kartus.

Su dideliu džiaugsmu kolūkinio kaimo žmonės sutiko partijos ir vyriausybės nutarimus, kurie išskėlė svarbiausiąjį uždavinį — vardan liaudies gerovės pasiekti smarkų žemės ūkio pakėlimą, stiprinti kolūkinę santvarką, vystyti gyvulininkystę, vystyti daržovių, bulvių gamybą, kelti visų žemės ūkio kultūrų derlingumą. Žymiai pakilo kolūkiečių perkamoji galia.

(Nukelta į 4 pusl.)

Daugiau dėmesio arkliams

(Skaitytojų laiškų apžvalga)

Nors žemės ūkio darbai kasmet vis daugiau mechanizuojami, bet arklių reikšmė kolūkyje nėra mažėja. Jie iki šiol pasilieka pagrindinę traukiamąją jėgą. Nuo jos pajėgumo labai daug priklauso, kaip kolūkis pajėgs susidoroti su žemės ūkio darbais.

Dabar žiema, ir arkliams reikia ypatingai geros priežiūros, kad juos būtų galima pilnai panaudoti žiemos darbuose, kad jie išeitų stiprūs į pavasario laukų darbus.

Daug pasakoja apie arklių priežiūrą rajono kolūkiuose „Pergalės“ skaitytojai savo laiškuose redakcijai.

„Pergalės“ skaitytojas J. Kuzma rašo apie arklių priežiūrą „Spalio“ kolūkyje. Jis sulygina dviejų brigadų arklininkų darbą.

— Antroje brigadoje, — rašo drg. Kuzma, — arklių priežiūra gera. Arklininkai P. Misiūnas ir A. Stunžėnas nesigaili darbo, kad arkliai būtų sotūs, švarūs. Ypač pagirtinai dirba P. Misiūnas. 5 valandą ryto jis jau arklidėje. Pašeria arklius, pagirdo. Kas rytą arkliai išvalomi, sulyginamas mėšlas, pakreikiama.

— Neblogai prižiūri arklininkas Jarmalavičius kumelingas kumeles, — rašo toliau drg. Kuzma. — Tvirtai švaru, šilta.

Jis pažymi, kad tokia arklių priežiūra padės kolūkiui traukiamąją jėgą iki pavasario darbų išlaikyti stiprią.

— Bet, — nurodo drg. Kuzma, — visai kita padėtis I brigadoje. Ten arkliai liesi, silpni, nors pašarų norma arkliui ta pati kaip ir II brigadoje. Arklininkai J. Paurys ir Neverauskas jų priežiūra nestrūpina.

Aptel, kad „Pirmūno“ kolūkyje gerai prižiūrimas arklių prieauglis, rašo kaimo korespondentas I. Pužas. Jis pažymi, kad arklininko M. Mažeikos pavyzdžiu turi sek-

ti visi kolūkio arklininkai. Skaitytojai savo laiškuose iškelia daug rimtų trūkumų arklių priežiūroje, jų panaudojime.

Grupė kolūkiečių iš „Ažuolo“ kolūkio rašo, kad blogai prižiūri arklius arklininkai K. Čiblys ir J. Radzevičius. Arklidėse, — nurodo jie, — nėra užtvarų, arkliai vaikšto laisvai, dėl ko gali pasitaikyti sužalojimų Arklidės niekad nevalomos. Sąžiningi kolūkiečiai piktnasi tokiu arklininkų elgesiu.

— Nors „Tarybinio artojo“ kolūkio I brigadoje esančioje arklidėje 40 arklių pavesta prižiūrėti 4 arklininkams, bet niekas nesidomi jų darbu, — nurodo savo laiške „Pergalės“ skaitytojas J. Nasturka.

— Maža pasakyti, kad arkliai nevalomi. Jie net laiku nepašeriami. Daugelis jų tebėra nekaustyti, o kolūkio kalvėje nėra pasagų. Važinėjant nekaustytais arkliais, gen-da jų kanopos.

Laikraščio skaitytojas L. Broga kritikuoja „Jaunosios gvardijos“ kolūkio valdybą, kuri nepasirūpino geru arklių žlėmojimu. Dalis arklių stovi šaltuose kluonuose, ten trūksta ędžių, lovių. Kiti arkliai laikomi kartu su stambiais raguočiais. Arkliai šeriami nereguliariai, menkaverčiais pašarais, todėl jie sutysę. Kolūkio valdyba nepasirūpino, kad būtų baigta arklidės statyba, nors visos statybinės medžiagos buvo paruoštos.

Kai kuriuose kolūkiuose pasitaiko faktų, kad arkliai naudojami ne pagal paskirtį. Skaitytojų laiškuose pateiktieji faktai parodo, kad arklių priežiūros, jų teisingo panaudojimo klausimas daugelyje kolūkių apleistas. Kolūkių valdybos ir žemės ūkio specialistai turi rimčiau susirūpinti šiuo klausimu, sudaryti visas sąlygas arkliams gerai užlaikyti.

Liaudies gerovei

(Atkelta iš 3 pusl.)

Kiekvieną gyventoją džiugina tokia tarybinės santvarkos įvesta tvarka, kaip nemokamas gydymas, prisimenant, kad buržuaziniams laikais kvalifikuota medicinos pagalba buvo prieinama tik turtingiesiems.

O ką bekalbėti apie milžiniškus laimėjimus kultūrinių pasiekimų srityje! Užtenka prisiminti, kad Tarybų Lietuvoje kas penktas žmogus mokosi. Jei buržuazijai valdant Lietuvoje 1935 metais buvo 57 gimnazijos ir 31 progimnazija, tai šiais metais yra 280 vidurinių ir 920 septynmečių mokyklų. Aukštesiose mokyklose mokosi apie 15.000 studentų.

Visiškai kitokia padėtis yra kapitalistiniuose kraštuose, kur darbo žmogus yra žiauriai engiamas, apiplėšiamas, laikomas tamsoje.

Tik socializmo šalies žmogus drąsiai ir džiaugsmingai žvelgia į rytdieną. Savo pasišventusiu darbu ir atkaklia kova prieš trūkumus tarybinė laudis pasiekia vis didingesnius laimėjimus, kelia visos šalies gerovę.

„Pareiga nuolat rūpintis liaudies gerove, maksimalios materialinių ir kultūrinių reikmių patenkinimu mūsų partijai ir vyriausybei yra įstatymas“ — taip pasakė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas drg. G. M. Malenkovas.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės gerai žino šių žodžių teisingumą iš savo patyrimo, iš nuolatinio ir be pertraukos kylančio lietuvių tautos materialinio ir kultūrinio lygio. Užtikrintai ir su pasitikėjimu žiūri į ateitį kiekvienas tarybinis žmogus!

D. R o d a

Tarptautinė apžvalga

Adenauerio derybos Paryžiuje

Šiomis dienomis Vakarų Vokietijos kancleris Adenaueris vedė Paryžiuje derybas su JAV, Anglijos ir Prancūzijos užsienio reikalų ministrais. Šios derybos glaudžiai susijusios su gruodžio 16 d. pasibaigusia Šiaurės Atlanto bloko tarybos sesija.

Kaip buvo pranešta po sesijos paskelbtame komunikate, šio agresyvaus bloko dalyviai pareiškė, kad jų „svarbiausias tikslas“ pasilieka „Europos armijos“ sudarymas, kuria prisidengiant, kaip yra žinoma, atgaivinama Vakarų Vokietijos ginkluotosios pajėgos. Suprantama, kad visa tai negali nesukelti pagrįsto Vakarų Europos tautų ir ypač prancūzų tautos nerimo. Todėl vienas iš Adenauerio uždavinių derybose Paryžiuje buvo užmigdyti prancūzus, įtikinti juos tuo, kad Vakarų Vokietijos armija tariamai nesudaro grėsmės Prancūzijai. Bet Adenaueris, kaip rodo spaudos pranešimai, aiškiai nesusidorojo su šiuo uždaviniu. Jo išlūs reikalavimai, kad Prancūzija kaip galima greičiau ratifikuotų „Europos armijos“ sutartį ir tuo pačiu atsisakytų savo nacionalinio suverenumo, padėjo tik sustiprinti Prancūzijoje judėjimą prieš agresyvius Vakarų Vokietijos revanšistų sumanymus.

JAV valstybės sekretoriaus Daleso kalba Paryžiuje, kurią jis pasakė gruodžio 14 d. ir kurioje reiškiami grasinimai Prancūzijai, jeigu ji nesutiks su „Europos armijos“ sudarymu, Europos apžvalgininkų yra vertinama kaip patvirtinimas to, kad Amerikos ir Vakarų Vokietijos imperialistai yra sudarę suokalbį.

Tai nurodo ir Vokietijos Demokratinės Respublikos vyriausybės pareiškimas, padarytas gruodžio 16 d. respublikos Liaudies rūmų posėdyje. „Adenauerio kalba Paryžiuje“ rodo, — sakoma pareiškime, — kad jis galvoja tik kaip galvoja ir Vokietijos militaristai. Tegul prancūzų ir vokiečių tautos supranta, kad Europos gynybinė bendrija (t. y. „Europos armija“ — S. I.) sudarė grėsmę vokiečių tautai, prancūzų tautai bei visoms Europos tautoms ir atneš joms ateityje neregėtas kančias“.

Panašią išvadą priėmė Prancūzijos laikraštis „Fran-Tirer“, pažymintis, kad Daleso pareiškimas buvo „jo pasimatymo... su kancleriu Adenaueriu išdava“.

Daleso ir Adenauerio reikalavimai sukėlė pasipiktinimo bangą plačiuosiuose Prancūzijos visuomenės sluoksniuose.

Kaip nurodo laikraščiai, Adenaueris derybų Paryžiuje

metu lietė klausimą dėl įvyksiančio keturių užsienio reikalų ministrų (TSRS, JAV, Anglijos ir Prancūzijos) pasitarimo Vokietijos klausimu.

Amerikos ir Vakarų Vokietijos militaristų intrigas smerkia visos taikingosios tautos, kurios taikų Vokietijos klausimo suregulavimą laiko svarbiausia priemone taikai ir saugumui Europoje užtikrinti.

Už karo nutraukimą Vietname

Vietnamo Demokratinės Respublikos prezidento pareiškimas dėl vietnamiečių pasirengimo pasiekti karo nutraukimą Indokinijoje, jeigu Prancūzijos vyriausybė „nori išspręsti Vietnamo problemą taikiomis priemonėmis“, susilaukė karšto pasaulio visuomenės pritarimo.

Didžioji prancūzų tautos dauguma pasisakė už tai, kad nedelsiant būtų surengtos derybos tarp Prancūzijos ir Vietnamo Demokratinės Respublikos. Net daugelis Prancūzijos buržuazinių sluoksnių atstovų, įsitikinę, jog negalima pasiekti pergalę prieš Vietnamo liaudį ginklo jėga, dabar pasisako už karo Indokinijoje nutraukimą, karo, kurį liaudis pavadino „nešvarių karu“.

Yra žinoma, kad per 7 šio karo metus Prancūzijos vyriausybė jam išleido 1.677 milijardus frankų; nepilniais duomenimis 300 tūkstančių prancūzų kareivių buvo užmušti arba sužeisti. Kaip nurodo užsienio spauda, Prancūzijos valdantieji sluoksniai tikėjosi neseniai pasibaigusiame JAV, Anglijos ir Prancūzijos vyriausybės vadovų pasitarime Bermudų salose gauti Jungtinių Valstybių pritarimą nutraukti karą Indokinijoje.

Tačiau Amerikos valdantieji sluoksniai, siekdami išlaikyti įtempimą Pietryčių Azijoje ir visame pasaulyje, yra suinteresuoti karo Indokinijoje tęsimu. JAV valstybės sekretorius Dalesas, šiomis dienomis kalbėdamas Paryžiuje, primygtinai reikalavo, kad Prancūzija nenutrauktų karo veiksmų. Jungtinės Valstybės, rašė Prancūzijos laikraštis „Liberasjon“, „Dėl savo siekimų įsiviešpatuoti pasaulyje ir dėl savo strateginių sumetimų Azijoje reikalauja, kad Prancūzijos vyriausybė tęstų karą Indokinijoje, nepriklausomai nuo to, kiek liejama kraujo ir kiek išleidžiama milijardų frankų“.

Kaip nurodo laikraščiai, Adenaueris derybų Paryžiuje

metu lietė klausimą dėl įvyksiančio keturių užsienio reikalų ministrų (TSRS, JAV, Anglijos ir Prancūzijos) pasitarimo Vokietijos klausimu.

Amerikos ir Vakarų Vokietijos militaristų intrigas smerkia visos taikingosios tautos, kurios taikų Vokietijos klausimo suregulavimą laiko svarbiausia priemone taikai ir saugumui Europoje užtikrinti.

S. I v a n o v a s

LIAUDIES DEMOKRATIJOS

ŠALYSE

Kinijos visuomenė smerkia Korėjos klausimo taikaus suregulavimo prieš provokacijas

Kinijos visuomenė su pasipiktinimu sutiko pranešimą, kad amerikiečių pusė gruodžio 12 d. vienašališkai, neribotam laikui nutraukė derybas Panmynčzonyje. Kaip nurodo laikraštis „Dagunbao“, šis amerikiečių pusės žingsnis įrodo jos sumanymus, nukreiptus į politinės konferencijos sužlugdymą ir sukliudymą taikai išspręsti Korėjos klausimą.

JAV valdančiųjų sluoksnių sumanymai, rašo laikraštis, sukelia pagrįstą visų taikingųjų tautų pasipiktinimą. Sukliudyti įvykdyti šiuos planus, ryžtingai kovoti už taikų Korėjos klausimo išsprendimą ir tarptautinės padėties sušvelninimą — tai dabar yra svarbiausias korėjiečių, kinų ir kitų taikingųjų tautų uždavinys.

Tvarkoma Bulgarijos sostinė

Bulgarijos sostinės centre sparčiu tempu statomi monumentalūs visuomeniniai ir administraciniai pastatai. Jau šiais metais bus baigti „Partijos namai“, o ateinančiais metais — didelis viešbutis, universalinė parduotuvė, elektrifikacijos ministerijos, sunkiosios ir lengvosios pramonės ministerijos pastatai.

Liaudies valdžios metais Sofijoje pastatyta daug gyvenamųjų namų darbo žmoniems. Per ketverius pirmojo penkmečio metus miesto liaudies taryba pastatė 1400 butų. Per tą patį laiką žinybos ir statybiniai kooperatyvai pastatė 2300 butų.

Per pastaruosius septynerius metus Bulgarijos liaudies valdžia atliko tiek Sofijos miesto tvarkymo darbų, kiek monarchiniai-fašistiniai valdžios organai buvo padarę per 25 metus.

(TASS—ELTA).

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Ryšium su tuo, kad TSRS Prokuratūra atskleidė nusikalstamus, antivalstybinius V. N. Merkulovo veiksmus jo darbo TSRS VSM ir VRM organuose laikotarpiu, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas TSRS Ministrų Tarybos š. m. rugsėjo 17 d. teikimu nuėmė V. N. Merkulovą nuo TSRS Valstybės kontrolės ministro posto patraukiant jį teismo atsakomybėn.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas paskyrė TSRS Valstybės kontrolės ministru drg. Vasilijų Gavrilovičių Žavoronkovą.

Redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS